

१८०। आसितसुनेरपत्ये षष्ठमिभेदे । स च रम्भाशापेना-
ष्टावकृतया बभूव ब्रह्मवै० पु० “असितपुत्रत्वात् तत्सहकार-
स्थले “असितो देवलो व्यासः” इत्यादौ तस्यैव बोधः ।
स च स्मृतिकर्ता यथाह हेमा० ब्र० ख० मनुः ।

“विष्णुः पराशरो दक्षः संवत्तव्यामहारिताः । शाता-
तपो वसिष्ठश्च यमापस्तम्बमौतमाः । देवलः शङ्खलि-
खितौ भरद्वाजोशनोऽत्रयः । शौनको याज्ञवल्क्यश्च द-
शाष्टौ स्मृतिकारिणः” । धौम्यैरैरणजन्नातरि च “यधी-
यान् देवलस्यैष वने भ्राता तपस्यति । धौम्य उत्कोचके
तीर्थे तं दृणीध्वं यदीच्छथ” भा० आ० १८१ अ० तस्य
धौम्याग्रजतोक्ता । हनारदसुनौ त्रिका० ७देवरे शब्द-
रत्ना० । देवं लाति ला-क । जीविकार्थं देवप्रतिमायाः
दस्यानान्तरनायके च । स्वार्थे क । देवलक तत्त्वार्थे ।

देवलता स्त्री देवप्रिया लता शा० त० । १नवमल्लिकायाम्
शब्द० । देवलस्य भावः तत् । २देवलत्वे उपजीविकार्थं
देवपूजने स्त्री ।

देवलाङ्गुलिका स्त्री देवयत्यनया चु० देव-परिदेवने करणे
अच कर्म० । दृष्टिकालिकायां (यिष्ठाति) राजनि० ।

देवलाति स्त्री देवानां तत्प्रतिमानां लातिः यद्गणम्
इत० । देवप्रतिमाग्रहणे तस्य दासीभारादित्वात् तत्-
पुरुषे पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वम् ।

देवलोका पु० देवानां लोकः । १खर्गे त्रिका० । “आचार्यो
ब्रह्मलोकेशः प्राजापत्ये पिता प्रभुः । अतिथिस्त्रिन्द्र-
लोकेशो देवलोकस्य चर्त्विजः” मनुः । भूर्लोकोऽथ
भुवर्लोकः स्वर्लोकोऽथ महर्जनः । तपः सत्यञ्च संप्रैते
देवलोकाः प्रकीर्तिताः” मत्स्यपु० लक्ष्मिषु २भूर्लोकदिषु च
देववक्त्रं न० देवानां वक्त्रं मुखमिव । वक्त्रौ तत्र कुतस्यैव
देवैरदनात् तस्य तन्मुखत्वम् ।

देववर्त्मन् इत० । सुरवर्त्मनि आकाशे हेमच० ।

देववर्द्धकि पु० इत० । विश्वकर्मणि हेमच० ।

देववर्द्धन पु० देववर्द्धपुत्रभेदे “चत्वारो देवकात्मजाः । देव-
वातुपदेवश्च सुदेवो देववर्द्धनः” भाग० ६।२१।१२

देववल्लभ लि० इत० । १देवानामिष्टे २हरपुत्रागे पु० अमरः ।

देववात पु० देववातः वा-गतिगन्धयोः कर्मणि क्त
इत० । देवैरिष्यमाणतया प्राप्ते कर्मिभेदे । “अम-
न्यष्टां भारता देवदम्नि” देवप्रवा देववातः सुदक्षम्
क० १।२१।२ ।

देववायु पु० हादशमनोः पुत्रभेदे “देववायुरहरश्च देवमृगो

विदूरथः । मित्राविनुमित्रदेवश्च मित्रसेनश्च मित्रकृत् ।
मित्रवाहः सुवर्चाश्च हादशस्य मनोः सुताः” हरिवं०
७ अ० ।

देववाहन पु० देवान् हवींषि वाहयति प्रोपयति वह-
णिच्-ल्यु । १वक्त्रौ “दृष्टो अग्निः समिध्यते सन्धौ न
देववाहनम्” क० २।२७ १४ इत० । २देवानां वाहने न० ।

देवविद्या स्त्री देवज्ञानार्थं विद्या । निरुक्तविद्यायाम्
“नाम वा ऋग्वेदो यजुर्वेदः सामवेद आथर्वणश्चतुर्थ
इतिहासपुराणपञ्चमो वेदानां वेदः पितॄो राशि-
दैवं निधिवर्गकोवाक्यमेकायनं देवविद्या ब्रह्मविद्या भूत-
विद्या जलविद्या नक्षत्रविद्या सर्पदेवजनविद्या नामैवेत-
न्नामोपाख्येति” छा० उ० “ऋग्वेदं भगवोऽध्येमि आरामि ।

यद्भवेति विज्ञानस्य स्मृत्पत्तात्तथा यजुर्वेदं सामवेदमा-
थर्वणं चतुर्थवेदं वेदशब्दस्य प्रकृतत्वादितिहासपुराणं
पञ्चमं वेदां वेदानां तत् पञ्चमानां वेदानां वेदं व्याकर-
णमित्यर्थः व्याकरणेन हि पदादिविभागश्च ऋग्वेदादयो-
च्चायन्ते पितॄं आहकल्पम् । राशिर्गणितं देवसत्-
पातज्ञानं निधिं महाकालादिनिधिशस्त्रम् । वाको
वाक्यं तर्कशास्त्रम् । एकायनं नीतिशास्त्रं देवविद्यां
निरुक्तं, ब्रह्मण ऋग्यजुः सामाख्यस्य विद्या ब्रह्मविद्या
शिवाकल्पकृन्द्श्चितयस्ताः । भूतविद्यां भूततन्त्रम् ।
जलविद्यां धनुर्वेदम् । नक्षत्रविद्यां ज्योतिषं सर्पविद्यां
गारुडम् । देवजनविद्यां गन्धशुक्लित्यगोतयाद्य-
शिल्पादि विज्ञानानि । एतत् सर्वं हे भगवोऽध्येमि भा०

देवविष् स्त्री ब० व० देवानां विश्वः । देवमनुष्येषु मरुत्सु ।
“मारुतस्तु सप्रकपालो विशो वै मरुतो देवविशस्ता हेद-
मनिषेद्वा इव चेक्षताः प्रजापतिं यजमानमुपेत्योषुर्विवैते
अधिष्ठातमह इमाः प्रजा या एतेन हविषा कल्पसे”
शत० ब्रा० २।५।१।१२। अजादि वा टाप्

देववी लि० देवं वेति कामयते वी-कान्त्यादिषु क्तिप् ।
देवकामे । “स वक्त्रिः सोम ! जागृविः प्रवृत्त-देव-
वीरति” क० ६।१६।२ ।

देववीति स्त्री वी-खादने क्तिन् इत० । देवानां प्रक्षणे ।
“देववीतये त्वा गृह्णामि” यजुः १।१५। देवानां अकण्ठा-
येत्यर्थः । [१सप्तपर्णहजो च मोट०]

देववृत्त पु० देवप्रियो वृत्तः शाक० । १मन्दारवृत्ते २गुग्गुलौ
देववृत्ति स्त्री देवकृता उपादिस्त्रत्वस्य वृत्तिः । उपादि-
स्त्रत्ववृत्तिभेदे १।६८।१०१ ख० उच्चवदनीये वृत्तम् ।